

Ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῆς 7/8/47.

Ἀγαπητέ Κύριε. Ἐδὲς ἦρθε ἡ
καθιά ἔγώ σου ἔφερα τὸ γράμμα σου, δὲν
ξέρεις πόσο γάρημα ὅταν τὸ εἶδες ἀγ-
γά ὅταν τὸ διαβάσῃς δὲν ἕανοῦσθι-
διμα, γιατί δὲν μοῦ γράφεις πονένα
νέωτερο. Ἐεὶ αὐτὸ μὲνα γηίας ποηαί
ἀγγά δὲν δά σου γράφω μ' ἐγώ.

Γάρημα ποηί σου γηώριες πονί δι-
ποῖς τιας, εὐς δά ἦθερα νά ἤμιον
μ' ἐγώ ὅταν ἔσαιγες μὲ τὸ Ροῦγη ἔ
αἷ Μαριότα, δὲν τιας γράφεις γηωρα
τήριες, ἀγγά δὲν ποηάγει τιας καί
ἔγραψε ὁ Γωργος, ἀφοῦ εὐί βαριέσαι.

Ὁ ποηαίγας γηί σου ποηίγαν
μὲ αἷ Μαίρη καί ποηίγαν
ποηαίγαν ~~ποηί~~ ὅταν δαρδῆν νά
ποηίγαν ἔ μὲ τὸν Ἐμπερίνο, γηί